

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

09 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 18 octombrie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, declarat de avocata Mihaela Rotari în numele inculpatului

***Marcu Alexei xxxx,***

*anterior condamnat prin:*

*1) sentința Judecătoriei Edineț din 20.05.2021, în baza art. 264<sup>1</sup> alin. (1), 264<sup>1</sup> alin. (1), 84 Cod penal la 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.*

*Termenul de examinare,*  
*instanța de fond: 19.08.2021 – 18.10.2021,*  
*instanța de apel: 05.11.2021 – 23.11.2021,*  
*instanța de recurs: 21.01.2022 – 09.02.2022.*

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

**C O N S T A T Ă :**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Edineț din 18 octombrie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, Marcu Alexei a fost condamnat în baza art. 264<sup>1</sup> alin. (4) Cod penal la 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 18 octombrie 2021.

**2.** Instanța de fond a constatat că la data de 31 iulie 2021, orele 18:25, inculpatul Marcu Alexei, fiindu-i anulat dreptul de a conduce mijloace de transport, astfel

încălcând prevederile art. 19 din Legea nr. 131 din 07 iunie 2007 care prevede că dreptul de a conduce un autovehicul se confirmă prin permisul de conducere, în care este indicată categoria și/sau subcategoria lui..., precum și prevederile art. 10 alin. (1) lit. b), alin. (2) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere care prevăd că persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele RCR..., a condus prin s. Zăbriceni, r-nul Edineț, minitractorul de model Greenhom, fără n/î. Fiind somat pentru control de către agenții de circulație rutieră, la cerințele legale a acestora, a acceptat să fie testat alcoolsopic, în aerul expirat fiind constatată concentrația vaporilor de alcool de 1,26 mg/1, însă în continuare a refuzat să fie examinat medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, precum și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, astfel, încălcând prevederile art. 11 lit. j) din RCR potrivit cărora „conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitorii, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Dat fiind că probele administrate dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului, acțiunile lui urmează a fi încadrate pe art. 264<sup>1</sup> alin. (4) Cod penal, ca refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, acțiune săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal și de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară, care se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore, sau cu închisoare de până la 1 an, că au fost stabilite circumstanțe agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru două infracțiuni similare, cea atenuantă fiind – căința sinceră, că acesta se caracterizează pozitiv, anterior a mai fost condamnat, iar pedepsele aplicate nu au fost în măsură să realizeze prevenția specială, că potrivit art. 364<sup>1</sup> alin. (8) Cod de procedură penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin aplicarea pedepsei închisorii.

**3.** Avocata Natalia Ciumac a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelanta a indicat că sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 ore, anterior aplicată lui Marcu A., prin sentința din 20.05.2021, a fost executată integral.

Prin urmare, nu este oportună să-i fie aplicată o pedeapsă aspră, ca privațiunea de libertate deoarece, li s-ar înrăutăți situația persoanelor pe care le are la întreținere și ar face dificilă întreținerea lor.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a indicat că pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptei comise, or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Instanța de fond, a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând just cont de gravitatea faptei, ce face partea din categoria celor ușoare săvârșită cu intenție, caracterul infracțional și persoana vinovată, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior mai fost condamnat pentru o infracțiune similară, prevăzută de art. 264<sup>1</sup> alin. (1) Cod penal, pedeapsa fiind executată, de faptul că a recunoscut vina și se căiește de cele comise, corect stabilindu-i cea mai aspră pedeapsă prevăzută la sancțiunea articolului 264<sup>1</sup> alin. (4) Cod penal sub formă de închisoare, ținând cont de prevederile art. 78 alin. (3) Cod penal și art. 364<sup>1</sup> alin. (8) Cod de procedură penală.

Argumentele apărării vin în contradicție cu circumstanțele cauzei care impun necesitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare, or, inculpatul anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Edineț din 20.05.2021 pentru comiterea a două infracțiuni similare, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, acesta nu și-a făcut concluziile necesare și peste o perioadă de timp, iarăși s-a urcat la volan în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapt ce denotă că pedeapsa aplicată anterior inculpatului sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, nu a atins scopul de prevenire a comiterii de noi infracțiuni de către inculpat, iar în final a dus la săvârșirea de către acesta a unei infracțiuni similare.

Sunt nefondate și afirmațiile apărării cu privire la încălcarea prezumției nevinovăției în privința inculpatului, prin dispunerea de a fi luat sub strajă din sala ședinței de judecată, dat fiind că prin prisma art. 389 alin. (4) pct. 1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată.

Prin urmare, urmează a fi respinse argumentele apărării privind netemeinicia sentinței prin aplicarea pedepsei cu închisoarea ce va duce la înrăutățirea situației persoanelor aflate la întreținerea inculpatului.

5. Avocata Mihaela Rotari declară recurs ordinar, solicitând casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă nonprivativă de libertate.

Recurenta invocă că instanțele nu au luat în calcul că inculpatul a recunoscut pe deplin vina și se căiește sincer, a contribuit activă la descoperirea infracțiunii, careva circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, instanțele nu au reținut.

Or, pedeapsa stabilită, cu privarea de libertate pe un termen de 4 luni în penitenciar de tip semiînchis, ar înrăutăți situația persoanelor pe care le are la întreținere și ar face dificilă întreținerea lor.

Mai mult, afirmația procurorului că corectarea și reeducarea inculpatului este imposibilă în lipsa privării acestuia de libertate este neîntemeiată.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 427 alin. (10) CPP*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu este indicat concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364<sup>1</sup> alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanțele de fond și de apel just au concluzionat că în cazul în care inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară, a recunoscut vina și s-a căit, dar a mai fost condamnat, iar pedepsele stabilite (*sentința din 20.05.2021 - 240 ore de muncă*

neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport) nu au fost în măsură să realizeze prevenția specială, or, a comis ulterior infracțiunea prevăzută la art. 264<sup>1</sup> alin. (4) Cod penal - *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, acțiune săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport*, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de recurentă, aplicarea-i unei pedepse mai blânde, ar reprezenta o soluție inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, caracterul excepțional al pedepsei cu închisoare fiind clar argumentat de către instanțele de judecată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei, în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431, 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

### **DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Mihaela Rotari, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, în privința inculpatului Marcu Alexei xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 25 februarie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico

